

Sinisuig

TÄNA LEHES

MONARH KAAREL KOEL lk 1

lk 2-3 HUMANITAARIDE KÄIGUD
TALLINNA KOOS MEEDIAKLUBIGA

ELU PÄRAST KOOLI lk 7-8

lk 9-10 SINILINDUDE MUNAD

LÜGIS ON KANDA KINNITAMAS
ISLANDI ÄÄRMUSLASED

PLAYBACK

lk 13

lk 11-12

LUG Playback | 26.11.2015

Foto: Markus Sein

Fotol: Esimene koht, 12 H

Kaarel Koel:

*„Kassid jooksevad alati
päripäeva“*

Gerli Umal

Oktoobrikuu teisel nädalal valiti Läänemaa Ühiskümnaasiumis kolmandat korda monarhi. Kandidaate oli neli ning LÜGi kolmandaks monarhiks pärjati Kaarel Koel, kelle tunnuslause järgi jooksevad kassid alati päripäeva.

Kaarel on aktiivne 18-aastane noormees 12.RL klassist, kes vabal ajal tegeleb spordiga ning kui mahti on, jälgib seda ka televiisorist. Lisaks sellele meeldib talle muusika ning ka saunas käimine. Kõige eelneva kõrvalt leiab Kaarel aega ka kaasa lüüa kooliüritustel, näiteks 26. novebril aset leidnud Playback Showl lõi ta kaasa lausa kolmes kavas! Üks neist oli koos asepäälil Grete Lehemaaga sissejuhatav ning tervitav etteaste ürituse alguseks. Õpilasena peab Kaarel end rahulikuks ning mis seal salata – vahel ka veidi uniseks.

Uurides, mis ajendas teda monarhiks kandideerima, ütles Kaarel, et kandideerimine tundus talle suure väljakutsena ning väljakutsed talle meeldivad. Lisaks innustas teda ka LÜGi huvijuht Mairi.

Teisi kandidaate peab Kaarel oma sõpradeks, kindlasti mitte vaenlasteks ega rivaalideks. Valimisnädalat pidas ta lõbusaks ning vahvaks, mis ei olnud vaimselt koormav. Närv tuli sisse vaid õpetaja Kalle läbiviidud debati ajal.

Peale monarhi väljakuulutamist tuli Kaarelile peale vabastav tunne ning pingelangus. Ainsa negatiivse aspektina toob ta välja, et oleks seda võib-olla veelgi rohkem nautinud, kui ta poleks teadnud, et monarhi ja asepääliliku

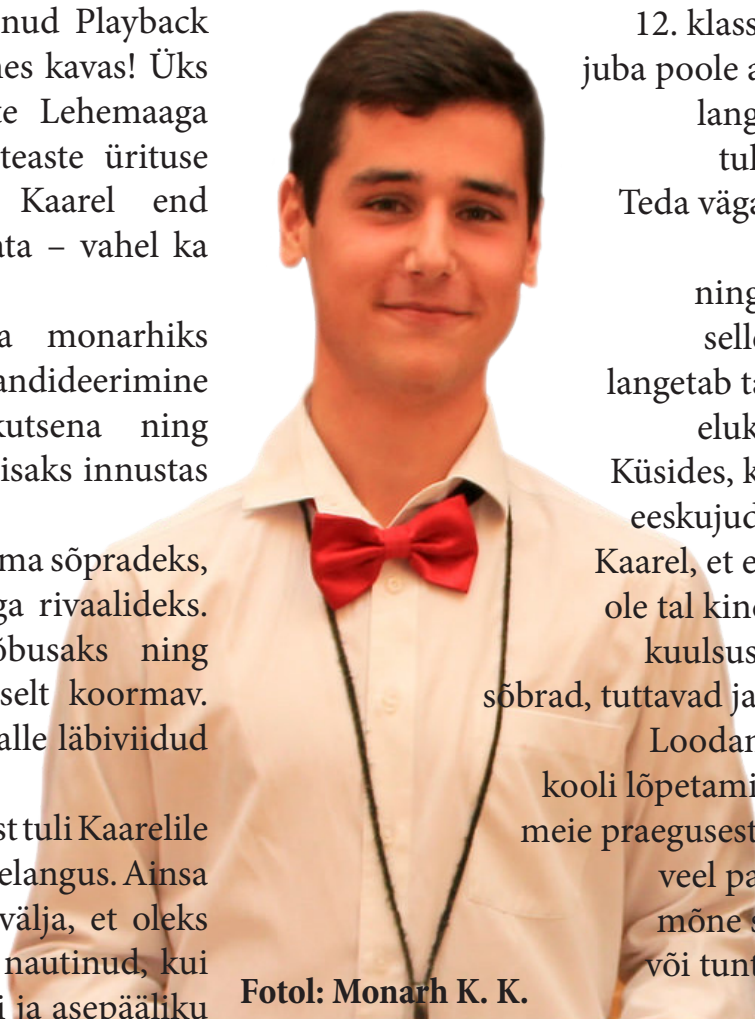
vahe oli ainult üks hää.

LÜGi kolmanda monarhi Kaareli esimene ülesanne oli tegeleda ning rääkida inimestega, kes VÕLVi koosolekutelt puudusid ning jõuda nii juhatuse kui VÕLVi abiga selgusele, kas puudujad saavad jätkata õpilasesinduses või mitte.

Kahe kuu jooksul, mil Kaarel on monarh olnud, ei ole teda kunagi ühegi probleemiga üksi jäetud. Enim meeldis talle hetk, kui direktor küsis Kaareli arvamust mingis probleemis. «Oh, mind on valitud ju kõigi heaolu eest seisma!» oli tol hetkel Kaareli mõtteis.

Vabal ajal on Kaareli põhiliseks tegevuseks jalgpall, lisaks on paljud muud spordialad talle sümpaatsed: korvpall, kajakisõit, lumelauatamine jne. Tal on ka muusikakool läbitud, seal käies ei nautinud ta seda, kuid hetkel on ta selle üle siiski rõõmus, jälle üks kogemus ja oskus elus juures.

Kuna Kaarel käib 12. klassis, tuleb tal juba poole aasta pärast langetada valik tuleviku osas. Teda väga huvitavad inimesed ning meditsiin, selles lähtuvalt langetab ta ilmselt ka elukutsevaliku. Küsides, kes on tema eeskujud elus, ütleb Kaarel, et eeskujuks ei ole tal kindlasti mõni kuulsus, vaid tema sõbrad, tuttavad ja sugulased. Loodame, et peale kooli lõpetamist kuuleme meie praegusest monarhist veel palju, kas siis mõne sportlasena või tuntud arstina!

Fotol: Monarh K. K.

Monarhi soovitused

1. Mandariinid! Alati kanna kaasas mandariine! Kui enda tuju halb, võtad ühe, kui sõbra või hoopis võõra tuju halb, annad ühe ja kohe on kõik palju õnnelikumad. Kui aga juhtub, et tuju on juba hea, teeb mandariin meele veelgi rõõmsamaks.
2. Ehi kuuske! Pane juba homme kuusk üles ja iga kord, kui igav või halb olla, ehi kuuske.
Kasvõi mitu korda päevas.
3. Kuula kõrvaklappidest, raadiost või kust iganes jõulumuusikat ja mine hulluks! Tantsi nagu keegi ei vaataks ja laula nagu oleksid duši all.
4. Tee endale ise jõulukink! Nüüd on juba võib-olla hilja, kuid järgmise aasta alguses tee endale ise kohe jõulukink valmis ja lase see endale siis õigeks ajaks toimetada. Vahepeal unustad kindlasti ära, et midagi sellist tegid ja saad jõululaupäeval meeldiva üllatuse osaliseks.
5. Kanna päkapikumütsi - lihtsalt niisama! Jõulud on korra aastas.

HUMANITAARIDE KÄIGUD TALLINNA

Diana Lints

Humanitaaride suunapäev toimus sel sügisel 9.oktoobril. 11. ja 12. humanitaarklass sõitis Tallinna ja külastati Eesti Kaasaegse Kunsti muuseumit, kohtuti Eesti Kunstiakadeemia ja selle õpilastega ning päeva lõpuks käidi vaatamas Comedy Estonia esietendust.

Päevalgas Eesti Kaasaegse Kunsti muuseumi külastamisega. Õpilastele tehti ringkäik koos loenguga muuseumis, millega paralleelselt tuli täita töölehte. Tagasisidest tuli välja, et 11. klassile giidiks sattunud neiu oli väga asjatundlik ja noortepärane ning isegi need õpilastest, kes kunstit absoluutselt ei huvitu, olid käiguga rahul just tänu giidi kirglikule ja teadlikule tutvustusele.

Edasi liiguti Solarise kõrval asuvasse Eesti Kunstiakadeemia ühte praegusesse hoonesse, kus asub disainiosakond. Seal said LÜGi noored põhjaliku ülevaate koolist ja võimalustest, mida see kool pakub.

Nii mõnigi õpilane mõistis, et tema koht kas üldse pole seal või vastupidiselt – just see ongi tema kutsumus. Peale loengut tehti ka väike ekskursioon Kunstiakadeemia peamajas ning sealhulgas õnnestus õpilastel näha ka esmakursuslaste töödest koosnevad pisikest näitust.

Päeva lõpetuseks sõideti Telliskivi Loomelinnakusse, kus Vabal Laval saivaadata Comedy Estonia esietendust „Esimene eesti keeles! Vol 2“, mis on stand-up komöödia noorte meeste esituses. Etendus oli paljude õpilaste arvates päeva parim osa. Naerda said noored igaljuhul palju.

Humanitaarid ja meediaklubi

Diana Lints

2.detsembril sõitis Tallinna poole buss, mis oli Läänemaa Ühisgümnaasiumi rahvast nii täis, et ühtegi vaba istekohta ei olnud, isegi giidikoht oli hõivatud. Oma esimese väljasõidu tegi meediaklubi koos 10. humanitaarklassiga. Küllastati Tallinna Ülikooli Balti filmi, meedia, kunstide ja kommunikatsiooni instituuti, mis varem oli tuntud kui tasuline erakool (Balti Filmi- ja Meediakool), nüüd aga on ühinenud kõrvalmajades asuva Tallinna Ülikooliga. Õhtul küllastati aga TV 3.

Alustati BFMist. Seal võeti meie noored meediahuvilised vastu

ning neile tehti suur ekskursioon mööda maja. Näidati peaaegu igat nurgatagust ning seletati, milline on süsteem ja kuidas õpilasi vastu võetakse sellesse kooli. Õpilastele näidati ka BFMi oma kinosali ja mitmeid stuudioid.

Teine osa päevast viis õpilased TV 3 majja, kus õpilastel kästi võtta kahte kolonni. Ühes kolonnis seisjad said sinised särgid ja teises kolonnis seisjad valged särgid. Kui särgid jagatud olid, võis alata telesaate „Me armastame Eestit“ salvestus. Saime selgeks, millal peame laulma, millal plaksutama ja millal naerma ning rõkkavalt kaasa elama. Nalja sai palju nii eetris kui eetriväliselt, oleks nagu osalenud 2-tunnisel meelelahutusüritusel. Lisaks oli väga huvitav näha, kuidas käib ühe telesaate tegemine. Saade on eetris 25.märtsil, siis saab igaüks vaadata, kes olid sel hetkel saatekülalised ja otsida publiku seast tuttavaid.

Fotol: Meediaklubi

Foto autor: Tiina Brock

Greete
Tikerpuu

Mikk Päeske - kes ta on ja miks meie koolis?

Sandra
Saarniit

Sellest sügisest on meie spordisaali korviplatsil kindlasti märgatud uut koprvallitalenti Mikk Päesket. Kes ta on ja kuidas ta meie kooli sattus, seda uurisime temalt endalt.

Käisid enne Audenteses

Spordigümnaasiumis, nüüd aga tulid meie kooli. Miks just LÜG?

Siin on mu paljud sõbrad ja pere.

Võrdle Audentest ja LÜGi? Mille poolest need erinevad?

Haridust saab minu arvates samal tasemel. Audenteses sai kogu aeg korvpalli mängida, siin ei saa. LÜGi pluss on see, et peale kooli saab kohe koju minna. Siin on aga raskem, sest siin on vaja palju õppida. Pole veel aru saanud, milline õppaine raske on, sest pole veel paljusid aineid olnud, aga võib-olla füüsika.

Vahe on ilmselt selles, et audes saavad õpetajad aru, et sport on esikohal ja nad ei tee midagi, kui on õppimata.

Kas spordigümnaasiumis on olulisemad head õpitulemused või spordisaavutused?

Pigem spordisaavutused, kuid hinded peavad ka korras olema, muidu seal edasi õppimine ei ole võimalik. Saavutuste ja oskuste järgi tehakse ka see otsus, keda alguses kooli üldse võetakse.

Miks pidid Audentesest ära tulema?

Ma polnud sealsele treenerile see õige mängija.

Kuidas Haapsalusse tagasi tulek on mõjutanud sinu treeninguid?

Väga palju on mõjutanud. Trennide arv on väiksem ning intensiivsus kahjuks ka. Treenida endast tugevamatega ei saa ning tänu sellele võib areng toppama jääda.

Kui sulle antaks võimalus uuesti Audentesesse minna, kas võtaksid selle vastu?

Kardan, et ei, sest olen jälle ümber harjunud selle uue eluga. Koolist väljaarvamine andis sellise paugu, et kahjuks motivatsiooni enam nii palju pole.

Mida soovitaksid noortele, kellel avaneb võimalus spordigümnaasiumisse minna?

Ma soovitan kõigil, keda kutsutakse, see pakkumine vastu võtta ja minna Audesse, kuna seal on kõik Eesti tipud. Sinna hulka arvamine on au ja sealt saab väga palju uusi sõpru.

Miks valisid oma suunaks just humanitaarsuuna?

Sest see tundus teistest kõige huvitavam ja spordisuunda 11. klassis ju pole.

Kas on kujunenud välja ka sinu lemmikõpetaja? Kes?

Kehalise-kasvatuse õpetaja Aavo.

Kuidas korvpallini jõudsid ja kaua oled sellega tegelenud ja millega veel tegeled?

Käisin isaga trennides kaasa ja sealt see pisik külge jäigi. 7 aastat olen tegelnud korvpalliga, tegelen veel jalgpalliga.

Kes on su lemmikkorvpallur? Milline on su lemmikkorvpallitiim?

Stephen Curry. Los Angeles Lakers on lemmik tiim. Aa.. ja Kobe Bryant ka mängijatest.

Kus ja millisena näed sa ennast viie aasta pärast?

Näen end ülikoolis, aga ei tea veel, kus.

Fotol: Mikk Päeske

ABITURIENDID

KOGUKONNAPRAKTIKAL

Gerli Umal

Selle õppeaasta teisel perioodil võtsid 12.SST 12.H ning 12.M klassid ajaloo- ja ühiskonnaõpetaja Kalle Lõuna eestvedamisel osa kogukonnapraktikast.

Kogukonnapraktika koduleht seletab ettevõtmist lihtsalt ja arusaadavalt: kogukonnapraktika on kodanikuhariduse teemaline programm, mis viib gümnaasiumide õpilased ühiskonnaõpetuse aine raames kohalikesse vabaühendustesse põgusale praktikale. Ikka selleks, et noored saaksid paremat aimu, millega vabaühendused tegelevad ja kuidas oma tööd korraldavad (loe pikemalt www.ngo.ee/kogukonnapraktika).

13. oktoobril toimus kooli aulas kogukonnapraktika laat, seal said kõik õpilased valida endale meelepärase vabaühenduse, kus oma praktika sooritada. Õpilastele pakkusid praktikat näiteks Läänemaa loomade varjupaik, programm Sära Silma, Innovatsioonikeskus Innokas, Toidupank, MTÜ Pagula, spordiliit Läänela jt.

Uurides õpetaja Kallet, kuidas sündis otsus üldse taolisest ettevõtmisest osa võtta, ütles ta: „Eesti Mittetulundusühingute ja Sihtasutuste Liit tegi 2013. aasta kevadel meie koolile ettepaneku liituda kogukonnapraktika projektiga. Tegemist oli ääretult huviäratava ideega, sest selle käigus peavad õpilased praktikantidena osalema kohalike vabaühenduste töös ja seda aktiivse

tegija, mitte passiivse vaatlejana. Kuna vabaühenduste temaatika puudutab otseselt ühiskonnaõpetust, otsustasin võtta selle riski ja integreerida katseliselt kogukonnapraktika ühiskonnaõpetusse. Eelmisel õppeaastal osalesid projektis tollased 12.SST õpilased. Meie abiturientid said oma kohustustega hakkama suurepäraselt, tagasiside oli ülivõrdeline. Isegi Lääne Elu kiitis meie tegemisi lausa juhtkirja tasemel. See andis julguse suurendada käesolevaks aastaks osalejate mahtu kolmekordseks, lisaks 12.SST-le osalesid projektis ka 12.H ja 12.M noored.”

Positiivne on ka see, et 61 õpilasest sooritas praktika 57, ühel juhul oli mittesooritamine tingitud tervislikel põhjustel, ülejäänud põhjendasid tegemata tööd nigela ajaplaneerimise, motivatsioonipuuduse ja kommunikatsiooniprobleemidega. Ühe noormehe suust kõlas ka lause: „Ma ei ole ori, et teiste jaoks tasuta tööd teen!”

Nende 57 õpilase seast leidis õpetaja Kalle, et kõige väärtuslikuma panuse kogukonnale andsid MTÜ Hoovõtukeskuse projektis Sära Silma osalenud Elena Heinorg (12.M), Elina Saarmaa (12.M), Grete Põlluste (12.M) ja Maarja Konrad (12.SST). Juhendaja Leini Vahtrase sõnul said need neli andekat, tolerantset ja motiveeritud noort inimest

Fotol: Elina Saarmaa ja Elena Heinorg projekti Sära Silma koosolekul

kogemuse, et igal lapsel ei ole siin ilmas läinud kõige paremini, ent igal lapsel on õigus heale ja turvalisele lapsepõlvele. Samuti kiitis juhendaja lastega saavutatud head kontakti. Eelmisel aastal tunnustati Heino Noore

Lisaks õpetaja arvamusele on mõistlik küsida ka õpilaste meelest positiivseid ja negatiivseid vaatenurki kogukonnapraktika osas. Küsides umbes 20 praktika sooritanud õpilase arvamust, oli vastus ühehäälnel:

Fotol: Diana Lints ja Iirys Kalde Toidupanga laos

stipendiumi vääriliseks RivoReinsalu praktika tantsurühmas Läki Tantsule!, mille raames noormees organiseeris sünnipäevakontserdi. Veel tõstis õpetaja Kalle esile eelmise aasta õpilase Ana Laura Kaasiku praktika Haapsalu ja Tallinna kodutute varjupaigas. Tekkis ka küsimus, kas praktika on ka õpetaja jaoks mugav, kas sellisel viisil on parem õpilastele selgitada, kuidas vabaühendused toimivad ja muud sellist. Õpetaja Kalle ütles, et kindlasti oleks õpetajana lihtsam kirjutada tahvlile lühendid MTÜ, SA ning näidata 15 minutit videot „Teeme ära” koristusaktsioonist. Formaalselt oleks nii võimalik teha, kuid samas on temaarusaamise järgi tänased ühiskonnaõpetuse õpikud liialt teoreetilised ning ei võimalda õpetada läbi kogemuse. Vaatamata sellele eeldab projekt õpetajalt küllaltki palju paberitööd: aine- ja töökavade korrigeerimist, kirjavahetust paljude organisatsioonidega ning põhjalikku analüüsi toimunust. Samuti on raske 60 inimese tegevuse jälgimine erinevates vabaühendustes. Õnneks võis meie abituriente usaldada – kui lubadus anti, siis seda ka täideti.

kõigile meeldis nii vabatahtlikuks olemine kui ka aspekt, et sellevõrra oli nädalas üks tund ühiskonnaõpetust vähem, mil pidi klassiruumis istuma. Negatiivsena ei näinud praktikat pea keegi, toodi välja vaid mõned ajaolud, näiteks: aega oli liiga vähe, praktika võiks toimuda pikemas perspektiivis, osutus palju raskemaks ning mitmel juhul arvati, et sellega kaasnes liiga palju paberitööd. 12.H klassi õpilane Diana Lints, kes käis vabatahtlikuna Toidupangas, leidis, et kogukonnapraktika on väga tore viis ühiskonnaõpetust praktiseerida, kuid sellega kaasnev paberitöö (praktikapäevik, mille pidi iga õpilane täitma) võtab ära kogu toreduse. Eriti, kui olla praktilal toidupangas ning ainus tegevus, mida teha, on tundide viisi toiduainete kilekotti pakkimine. Sellise ülesande puhul ei ole väga suuri eesmärke võimalik püstitada ning samuti ei õpi läbi sellise tegevuse midagi väga olulist. Seega jäi praktikapäevikusse väga palju tühje kohti. Kokkuvõttes võib öelda, et kogukonnapraktika on nii hariv kui ka meelelahutuslik ja uuenduslik õppeprogramm, milles osaleda. Eriti, kui vabaühenduste valik on nii suur ning kõik saavad valida endale meelepärase, kedagi ei sunnita üht või teist valima. Loodame, et ka järgmise aasta abiturientid saavad sellest osa võtta ning suhtuvad projekti sarnase entusiasmiga!

Elu pärast kooli

Karmel Naudre

„Nagu Kalju Komisarov ütleb, et poole persegaga pole mõtet teha asju ja natukene rase ei saa olla.“

Varem või hiljem saab gümnaasium läbi ning tuleb asuda edasi tegutsema, selle jaoks jagavad Kreidy ning Elena oma kogemust ja räägivad oma õpingutest peale gümnaasiumit. Kreidy lõpetas Haapsalu Wiedemanni Gümnaasiumi 2013. aastal ning on tänastele LÜGi õpilastele tuttav kui selleaastane Playbacki žüriiliige ja eelmise aasta Playbacki õhtujuht. Elena lõpetas LÜGi 2015. aastal, mõlemad on asunud õppima Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemiasse teatrikunsti erialal.

Tunniplaan on neil väga muutlik ning kindlasti erineb see meie, gümnaasistide omast väga palju. Neil on väga huvitavad ja tuntud õppejõud ning huvitavad ained, näiteks lavaline plastika, võitluskunst, laulmine, hääleseade, häälekasutus, lavaline liikumine, lavaline plastika, fitness jms.

KOOLI ASTUMINE

Kreidy: « Katsetele mineku otsus käis peast läbi juba paar aastat tagasi, konkreetne otsus sai aga tehtud katsetele registreerimise viimasel päeval ja peaaegu et viimasel tunnilgi. Ettevalmistuseks eriti aega ei jäänud, kuna olin tööl. »

Elena: „Kuna ma registreerisin end katsetele viimasel päeval, siis oli mul nädal aega ainult valmistumiseks. Proosatekst oli kohe kindel, sellega polnud probleemi. Luulekogumikud sain Tiina Brocki käest ja ühtlasi ka soovitusi, mida võiks lugeda. Sain kokku ka TÜ VKA 10. lennus õppinud Laura Niilsiga, kes jagas soovitusi ja andis palju kasulikku nõu ning ka Mairi aitas.

Tahtsin tegelikult enne Tallinnasse lavakasse proovida, kuhu 2015. a vastuvõttu polnud. Viljandis kestsid neli päeva. Süüa ma ei suutnud, närv oli liiga suur. Magada ei saanud, ärevus oli liiga suur. Lisaks sellele oli kogu aeg selline tunne, et ma olen kõigist kõige halvem ja ma ei saa elu sees siia kooli sisse. Kõik päevad kestsid poole ööni. Pidime proove tegema ja eks kõik pabistasid ja olid närvis. Füüsilisi katseid oli üsna palju. Lavaline liikumine, koordinatsioon, plastika, cooperi test. Kolmanda päeva lõpuks oli juba selline tunne, et me saame alles kahe nädala pärast teada, kes sisse saab. Asjad venisid. Närvid olid nii läbi. Enam ei huvitanud see ka, kas magada saab või kas süüa saab. Viimane päev oli mõnes mõttes kõige hullem. Kuna komisjon pidi valima... Siis hakati meid ükshaaval, kakshaaval ja igasuguste valemite järgi kutsuma boxi. Anti ülesandeid. Null tagasisidet... Siis oli vestluse aeg ja alles neljanda päeva õhtul kell 8 umbes saime teada, kes sisse said. See hetk oli ilus. Arvo Pärt mängis ja meid kutsuti ükshaaval boxi. Vanemast kursusest üks võttis käekõrvale ja juhatas sisse. Inimesi tuli ja tuli boxi ja lõpuks oli kõik ja uks jäi kinni ja järsku tõusid kõik komisjoni liikmed ja vanem kursus püsti ja plaksutasid. Hakkasin tõnnima lihtsalt, selline pingelangus oli...

SISSEELAMINE

Kreidy: „Gümnaasiumit ma ei igatse ja olen valikuga väga rahul, mitte kordagi pole veel tekkinud sellist tunnet, et nüüd sai küll täiesti vale asi valitud... või siis pole selle tunde tekkimiseks lihtsalt piisavalt aega (naerab). Klassikaaslastega harjusin kiiresti, muud moodi siin ei saagi, sest juba sisse saades tehti läbi meiega rituaale, mis kõiki ühendas ja mida aeg edasi, seda olulisemaks igaüks sinu töös saab ja tuleb kursusena koos töötada.

Viljandis elamine ei ole minu jaoks raske, kuna olen siin sündinud ja nii palju käinud,

et siin ei ole minu jaoks midagi uut, küll aga ei meeldi mulle see, et Viljandi asub Haapsalust nii kaugel.“

Elena: „Praeguse hetkeseisuga võin öelda, et olen väga rahul. Kursakad on väga toredad ja erinevad inimesed. Aga kuna me oleme iga päev hommikust õhtuni koos, siis harjumisega pole probleemi. Peame niikuinii etüüde ja akrobaatikat ja laulmist ja kõike koos tegema. Nad on pere. Armastust on, aga ega tülideta ka ei saa. Paljud õppejõud on öelnud, et me oleme erakordselt kokkuhoidvad. Viljandi on ka tore. Kuigi ega eriti aega kuskil käia pole peale kooli ja toidupoe. Gümnaasiumit igatsen ka muidugi. Elu oli nii kerge siis.“

RISTIMINE

Kreidy: „Ristimisest väga palju ei tohiraakida. Toimub kaks erinevat ristimist. Üks on selline Tartu Ülikooli ristimine, mis on suhteliselt klassikaline ja teine on selline, mida korraldab meile vanem kursus teatrikunsti erialal. Ja see on midagi kordumatut ja väga-väga lähedat. Seal võib vahepeal lausa halb ja süümekad hakata, et kui palju nad on pingutanud ja panustanud.“

Elena: „Ristimine oli ka väga lahe. Vanem kursus nägi ikka meeletult vaeva. Alguses olid rituaalid siin Viljandis. Meid hoiti terve öö üleval ja järgmine päev pidime kohe hommikul sõitma bussiga erinevatesse linnadesse: kes Tartusse, kes Pärnusse, kes Rakverre. Ma käisin Tallinnas. Seal pidi igasuguseid ülesandeid lahendama. Kohtusime väga lähedate inimestega, nt Kaisa Seide, Märt Pius, Jaanus Rohumaa, Heidi Purga, Piret Kalda, Mait Malmsten,

Mart Müürisepp, Ago Anderson ja veel vahvaid inimesi. Need on omaette rituaalid ja kui neist niimoodi rääkida, ei anna need ikka seda tunnet, mida me tundsimme sellel hetkel, ja ma arvan, et sellest võib eraldi artikli kirjutada teie lehte. Ristimine kestis veel nädal ja selle nädala sees tegime veel täiega lähedaid asju ja nädala lõpuks saime teada, kes on meie akadeemilised vanemad. Minu oma on Getter Meresmaa, väga tore ema on!

Fotol: Elena ja Kreidy

SOOVITUSED

Kreidy: „Näitlejaks soovijatele soovin palju jaksu ja et nad lotoga aega võidaks, sest minul ei ole siia maani ühtegi vaba nädalavahetust konkreetset olnud. Ja jääge endaks. Siis olete te kõige erilisemad ja sissepääsemislottused on kõige suuremad ja läbilöömisvõimalus näitlejana. «Wannabed» jäävad kohe ukse taha. Mida me kursusel 20 Brad Pittiga peale hakkaks? Nagu kombeks öelda siis, kuninga mängivad kuningaks tema

alamad, mitte kuningas ise.“

Elena: „Ja pürgijatele soovitan seda, et proovida tasub alati, kui juba siis täiega. Nagu Kalju Komisarov ütleb, et poole persegaga pole mõtet teha asju ja natukene rase ei saa olla. Ja ma soovitan juba selle pärast tulla, et ristimine on ülilahe. Mingeid rõvedaid keedetud kaalika söömisi ja sibulavee joomisi pole. Vanem kursus hoiab enda pisemaid väga suure hoolega ja samuti õppejõud. Kõik on kolme käe ja nelja jalaga sinu arenemise ja edasiliikumise poolt. Kui tulete, siis külm nährv kaasa. Tehke enne trenni räigelt, tuleb kasuks.“

Peaasi, et **m u n a d** jäävad terveks!

Hanna-Liina Salumets

Sinilindude nädalat meenutab Hanna-Liina Salumets 10.H klassist.

Septembrikuu eelviimasel nädalal toimus Läänemaa Ühisgümnaasiumis sinilindude ristimise nädal.

Esimesel ristimise päeval aulasse astudes olime kõik ärevil ja tahtsime väga teada, kes on meie jumalad ja mis meiega üldse järgneva nädala jooksul tehakse. Kõigepealt kamandati meid aula keskele seisma ja seejärel röögiti "KOMMIRÜNNAK" ja kõik kümnendikud pidid kõhuli maha viskama. See polnud väga tore, kuna hunnikus üksteise otsas olemine pole just kõige mugavam. Maas lebades hõigati nimesid ja seejärel marssisid kõik leplikult oma jumalate juurde. Kätte anti munad, ilusad keedumunad, millel olid joonistused, allkirjad, nimed. Hiljem saime teada, et need on selle jaoks, et kui munad katki lähevad- ei saa me ise neid järgi teha ja peame leppima kohutava karistusega. Munade eest hoolitsemine oli alguses naljakas, pärast kohati tüütu ja frustreriv. Muna purunemine oli tõeline õud. Teisel ristimise päeval ootasid meid ees ilusad riided ja veel ilusamad jumalad.

22.septembril oli koolimaja peal näha erinevaid sportlasi, üks sportlikum kui teine. Naljakate riide kandmine polnud veel kõik, meid ootasid ees mängud ja võimlemine ning mõnus hunnik "kommirünnakuid". Hiljem koju minnes ei julgenud poodigi minna, äkki mõni kaheteistkümnendik on ka poes ja pärib kas Jaani pumba kohta või sunnib maha viskama. Õnneks kellelgi selliseid seiku ette ei tulnud.

Kolmapäeval sai koolimaja tõeliselt puhtaks, nimelt selle päeva teema oli "Koristajad". Ämbrite kolin ja õpilaste naer täitis koridore, kui Ats, rist seljas, mööda kõndis. Aulas ootas meid vetsupaberi rullimine ja üldse vetsupaberiga tegelemine.

Neljapäevaks oli naljakate riide kandimine juba tavaliseks muutunud ning enda riide kooli tassimine näis päris mõttetuna. Teema oli "Sinine" ja sel päeval muutusid koolipere pesamunad smurfideks, ehitusmeesteks

või muidu sinisteks tibulindudeks. Öhtul ootas meid ees ristimise viimane katsumus. Munalõhkujad said vääriliselt karistada: need, kes muna suutsid tervena hoida, said selle auku visata ja munalõhkujatele ülbelt

otsa vaadata. Nemad olid suutnud oma ülesande täita. Edasi suruti meid gruppidesse ja algas action. Silmad seoti kinni, kala laksati näkku, sinepit pandi suhu, lükati laudade alla, "KELLE KÄES ON PUMP? PUMP ON JAANI KÄES". Hoolimata karmist ja otsekohesest kirjeldusest, olid kaheteistkümnendikud väga armsad ja hoolitsevad. Kordagi polnud tunnet, et nüüd kukun trepist alla või midagi läheb halvasti. Iga õpituba oli lahe, kuid vaieldamatu

lemmik kõigi seas oli keemiatuba, kus sai valmistada võimalikult rõvedaid jooke, mis üllatuslikult tulid vahest väga head. Öhtu lõppedes aeti kõik Võlvi ja tehti pilt, tunne oli ülim.

Reedel oli kogu tants ja trall peaaegu läbi, enam polnud kellelgi kahtlaseid riideid ja näod olid ka puhtad. Kerge oli olla. Lõuna paiku läksime aulasse ja

iga ristimisel osalenud kümendik sai otsaette sinilinnu ning kirjutas oma allkirja paberile. Olime ametlikult sinilinnuks saanud!

Kokkuvõtteks oli kogu see nädal väga lahe, enam polnud koolis võõras olla ja tutvusi oli ka rohkem. Huvitav oli selle nädala vältel jälgida kaheteistkümnendikke, kes olid võtnud endale uued karmid rollid. Semudest olid saanud kamandavad jumalad ja see pakkus üksjagu nalja, kuid kohutas sama palju. Sinilindude nädal on kindlasti traditsioon, mida peab jätkama.

Fotol: 10.H sinilinnud

PLAYBACK

Playback'tei LÜGi aula pilgeni rahvast täis!

Grete Põlluste

26. novembril leidis kolmandat korda Läänemaa Ühisgümnaasiumis aset meeleolukas Playback Show, millest võtsid osa kohalikud gümnasistid. Esitusele tulid palad igast maailmanurgast ning laval oli näha kostüüme, mille peale Estonia ooperiteatri kostüümikunstnikudki kadedusest suud maigutaks.

Õhtu algas emotsiooniderikkalt, nimelt avati üritus Grete Lehemaa ja Kaarel Koeli ühisnumbriga "Hello", kus noorte lavastatud hingemattev armulugu andis ürituse alustamiseks hea tõuke. Show vältel käisid lavalt läbi nii kodumaised bändid, Disney kangelased, külalised Lähis-Idast kui ka muud maailmanimed, kelle kallihinnaliste kontsertide asemel oli võimalus nautida nende jälgendajaid taskukohasema

hinna eest. Viimastena astusid üles ka õpetajad, kes selgi aastal olid oma numbri videosse võtnud. Lavastati ülevõlli keeratult ansambel Kontori „Koristajatädi töölauluke“, kus õpetajad olid kehastunud pahelisteks õpilasteks ja peaosas säras koolitädi Malle Rebane.

Ka sel aastal viidi üritus läbi publikut naerutades, mille eest tuleb tänada LÜG-i vilistlastest õhtujuhte RivoReinsalu ja Villu Mustkivi, kes on samuti eelnevalt aktiivselt Playbackist osa võtnud. Huumorit sai ka muul moel: aeg-ajalt, peale mõnd järjekordset esitust avanes lava ees valge ekraan ja publik nägi otselülitust Green Koridori, kus reporterid õpilased Sander Otsa ja Erki Pajula intervjuueerisid lavalt tulnuid ning panid neid proovile oma ootamatute küsimustega. Nalja jagus!

Žürii oli seekord seitsmeliikmeline: meie kooli esimese lennu vilistlased Laura Väli

ja RogerTibar, eelmise PB Show õhtujuht KreidyNaudre, Haapsalu Põhikooli huvijuht Siim Birk, meie linna värskelt ametisse astunud kultuurijuht Teele Jurtom, PowerHitRadio hommikuprogrammi tegija Andres Puusepp ja neidude silmarõõmust superstaar Ott Lepland.

Kuigi tase oli kõrge kõikide esituste puhul, ei esinenud žüriiliikme Teele Jurtomi sõnul auhinnaliste kohtade jagamise puhul probleeme. "Oli fantastiline näha korraga nii palju noori ja ilusaid inimesi laval. See sära, mida neljapäeval laval nägime, tähendab, kui oluline üritus see noorte jaoks on. Playback loob ja ühendab ning on puhas rõõm ning meelelahutus seda kõike näha. Silma jäid detailid, mis tähendab, et midagi ei jäetud juhuse hooleks ja kõigele oldi mõeldud. Žürii oli oma otsustes üsna üksmeelne ja imestama pani kõige rohkem, kui suure massiga lavale tuldi ning kostüümide kirevus. Aitäh, Läänemaa Ühisgümnaasium, te olete ägedad!"

Seekordse esikoha napsas 12. humanitaarklass looga "King" (Years and Years). Teele Jurtom sõnasjärgmist: „Kujutan ette, et selle lavastuse taga on väga palju tööd ja seda oli ka näha-kogu tegevus, mis laval toimus oli nii ühtlane, muusikasse ja ääretult hea meeskonnatöö vili. Hästi jäid meelde diivani tagant tulevad

käed, tõsted ja tõeliselt usutav laulja. Aitäh selle tantsulise etenduse eest!

Teine auhinnaline koht läks 10. humanitaarile, kes esitasid Mika loo "Rain". Endine vilistlane ja seekordne žüriiliige Laura Väli silmis vääris tohutut kiitust Mika-osatäitja (ühtlasi parim meesstaar) Rainis Altmeri. Laura sõnul oli Rainis väga sarnane jälgendaja, oskas üksinda täita kogu lava ja tekitas tõesti illusiooni, et vihma hakkab kohe tõesti sadama. Teele Jurtom lisas: „Mõtlesin, et laulja jääb lavale üksi ja nii ootas, et mis edasi saab. Kogu lava oli tema oma ja mina ei tundnud puudust ka, et sinna keegi veel tulla võiks. Kiidan teda, ta oli väga usutav. Järsku moodustus lavale muinasjutuline mets – vähemalt nii kujutasin seda ette. Asi läks veel põnevamaks, kogu lavastus paelus vaatama, tegevust ja tegelasi oli palju, keda jälgida.“ Kolmanda koha teenis ära 12.RL selleaastase Suurbritannia eurovisioonilauluga "Stillin love withyou" (Electro Velvet). Teele Jurtom kommenteeris: „Terviklik lavastus, mida oli huvitav jälgida. Kogu lava oli kenasti ära kasutatud. Valged kindad ja UV valgus töötasid efektselt. Kuna lugu on ise juba mõnus ja hoogne, oli tore vaadata kogu kompotti. Märksõnad: hoogne, kerge ja rõõmus.“

Anti välja ka hulgaliselt eripreemiaid. Neist märkimisväärsimad on ilmselt publiku lemmikuteks kroonitud Martin Nerman ja Markus Rouhiainen, kes esitasid loo "Allakäinud ühiskond" ja kes osutuks valituks kõrgeimate aplausi detsibellide põhjal, õhtu silmapaistvaimaks meesstaariks kuulutati Rainis Altmeri (Mika) ning parima naispaari tiitliga said pärjatud Maarja Konrad ja KellyKlippberg (JordanFisher ja ChrissieFit). Kogu õhtu sai ka mitme kaameraga videosse võetud, mille eest tuleb tänada Henry ja Indrek Viiretit. Selleks aastaks on otsad õpilaste poolt ägedalt kokku tõmmatud, mis muud, kui jääme ootama järgmist aastat!

LÜGIS ON KANDA KINNITAMAS ISLANDI ÄÄRMUSLASED

Viimase kuu jooksul on ohtlikult kiiresti Eesti elanikkonna seas maad võtnud Islandi usu äärmuslased. Selle usulise liikumise äärmusrühmituseks on end osavalt nähtamatuks jätvad isikud, keda meedias kujutatakse punaste pükste ja tuttmütsidega mehikestena. Rahvas on hakanud neid lihtsustatult päkapikeks kutsuma. Keegi ei ole neid näinud, nende olemasolu põhineb pelgalt pimedal usul neisse isikuisse. Sellegipoolest suudavad nad inimesi mõjutada ja oma usku järgima panna, kuna igat usuliikumise pooldajat premeerivad nad igapäevaste maiustusteportsjonitega. Valge suhkur on aga ammu tõestatud sõltuvust tekitav aine.

Hirmutav on see, et see usuline liikumine on oma ridadesse saanud väga palju Eesti lapsi ja noori, nüüdseks ka märkimisväärse osa Läänemaa Ühisgümnaasiumi õpilasi. Äärmusrühmituse pooldajad LÜGis avastas juhuslikult õp Tiina Brock, kes uurimistöö aluste tunnis n-ö nalja pärast palus õpilastel enne rühmatöö tegemist võtta ritta skaalale, mille ühes otsas seisis päkapikesse mitteuskujad ja teises otsas uskujad. Jahmatus tabas teda 11.R klassi tunnis, kus üle poole klassist end päkapikesse uskujatena positsioneeris. Sama märkas ta ka mitmes teises klassis: 10.H, 11.H ja 11.M klassis.

Kas tõesti on meie teaduspõhises hariduses ruumi ebausul? Või on süüdi hoopis kohustusliku usuõpetuse puudumine, mis selgitaks usuliste liikumiste põhimõtteid ja nende psühholoogilisi tagamaid.

Ei ole ilmselt kokkusattumus, et õpetaja Monika Undo lasi hiljuti koguda õpilastel päkapikujutte nii õpetajailt kui lasteaialastelt. Sellele võib olla kaks seletust: kas on Monika ise üks organisatsiooni juhtfigure ja tegeleb vaikselt värbamisega või on hoopis vastuluureagent, kes kooliülesande taha maskeeritult kogus andmeid äärmusrühmituse pooldajate kohta. Lasteaialastelt kogutud lood on oluliseks tõestusmaterjaliks selle kohta, millistes kodudes levivad äärmusrühmituste ideed. Selle kaudu pääseb ligi neile lapsevanematele, kes oma lapse vaimu mürgitavad ideedega päkapike olemasolust.

Samuti selgusid küsitlustest õpetajad, kes oma kodus vilkalt Islandi äärmusrühmituse mahitusel tegutsevad ja nende ideid levitavad. Need on Tiina Brock (koolis imestab päkapikesse uskumise üle, aga oma lapsi kasvatab just selles ebausus), Kadri Mitt ja Karin Lükk. Need õpetajad ja kaasa arvatud Monika Undo ise (pole kindel, kellele ta kaasööd teeb) tuleks võtta teravdatud jälgimise alla.

Õnneks on LÜGis alles ka Islandi äärmuslastest rikkumata õpetajad, nagu näiteks Kalle Lõuna, kes juba varakult oma lapse maailmapilti valgustas, ja Annika Rouhiainen, kelle laps oleks valmis ka mõned äärmusrühmituse liikmed elimineerima. Loodetavasti õnnestub vähemalt Läänemaa Ühisgümnaasiumist Islandi äärmuslus likvideerida.

Fotol: 10. H

JÕULULEHT

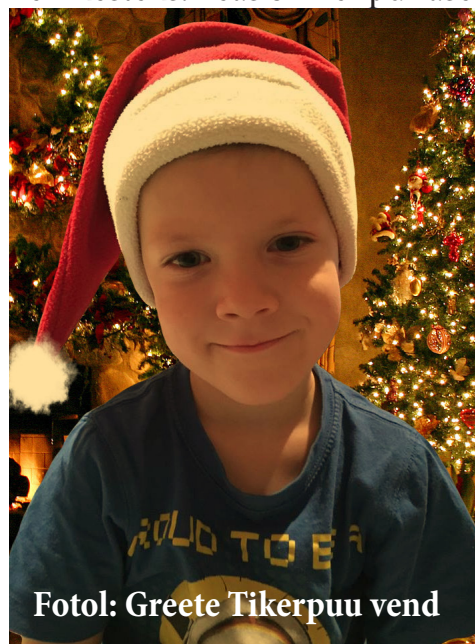
KES ON PÄKAPIKUD?

Päkapikud on tavalised poisid, kes suvel raha teenimiseks laeva kapteni või lennuki piloodina töötavad. Teenitu eest ostavad nad jõuludel lastele jagamiseks kingitusi. Talve saabudes muutuvad nad aga väikesteks, kiilakateks ja nähtamatuteks mehikesteks. Peas on neil punased mütsid, seljas sinised särgid ja jalas mustad kingad.

Mehikesed jooksevad jalad sissepoole pööratuna (kiiremini kui jänessed), et mitte 1 meeteri pikkuste rohukõrte vahele kinni jääda. Päkapikud käivad alati kõikide laste akende taga luuretoöl. Kõrgemal korrusel elavate laste juurde saavad nad redeliga, mida nad ei varasta, vaid laenavad kellegi hoovist. Kõik kommid, mida päkapikud headele lastele jagavad, ostavad nad jõuluvana käest.

Need väikesed jõuluvanaabilised on väga toredad. Eriti hea oleks, kui nad käiks ka suvel komme jagamas.

Gert (5-aastane)

Fotol: Greete Tikerpuu vend

PÄKAPPIKUDEST

Kord ühte eesti keele õpetaja antud kodust ülesannet täites jäin kahe pisikese tüdrukuga vestlema päkapikkudest. Nad rääkisid mulle, kuidas nad üks öhtu jätsid aknalaua peale kausitäie piparkooke päkapikkude jaoks, et viimased ka imemaitsvaid jõulunnet tekitavaid piparkooke mekkida saaks. Hommikul avastasid tüdrukud, et päkapikud on olnud üpris ebaviisakad ja kõik piparkoogid küll ära söönud, kuid kogu aknalaua piparkoogi puru täis ajanud.

Veel rääkisid tüdrukud, kuidas nad jätsid päkapikkudele oma susside sisse kirjad. Päkapikud jätsid neile vastu ka kirjad. Päkapikkude kirjadest tuli välja palju huvitavaid fakte. Ühe päkapiku nimi on Siisi ja teise päkapiku nimi on Pets. Nad elavad Päkapikumaal ning kingituste kiireks laiali vedamiseks on Petsil ja Siisil jänessed, kes neid hüpatas edasi viivad. Suvel käivad päkapikud akende taga ja panevad kirja, mida inimesed vajavad jõulude ajal, et siis jõuluvana saaks õiged kingitused tuua.

Igal päkapikul pidi Päkapikumaal olema oma masin. See on selline eriline masin, mis on suuteline valmis tegema kõik asjad. Päkapikk peab sisse trükkima asja nimetuse ja mõne hetke pärast vupsab see asi juba masinast välja. Siis pakib päkapikk selle kõige ilusamasse pakkepaberisse ja varsti on kingitus kuuse all.

Jõululaupäeval pidid päkapikud koos jõuluvanaga peale seda, kui kõikidele lastele on kingitused laiali viidud, istuma väga pika laua taga. Päkapikkudel on loomulikult mitu paksu raamatud istumise all, sest muidu nad ei ulataks laua peale nägema. Pika laua taga istudes on neil tavaks süüa jõulutoite ning peale seda ka omavahel kingitusi jagada ja avada.

Diana Lints

Meediaklubi soovib sulle:

rohkem

edu

armastust

naeratust sõpru

usaldust magusat und

Häid Jõule ja õnnelikku uut aastat!

Soojust ja ilusat jõulutunnet sulle koju!

Toimetajad: Diana Lints, Gerli Umal, Grete Põlluste, Karmel Naudre, Grete Tikerpuu, Sandra Saarniit, Hanna-Liina Salumets;

Küljendaja/kujundaja: Kristiina Teinemaa; **Juhendaja:** Tiina Brock
